

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת;
בנימת השבת; 16:55
יציאת השבת; 17:07

שיהו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"לא תשא את-שם ה' אלהיך, לשוא" (שמות, כ, ז)

אומר ה"כתב סופר", יש האומרים שאמנם ה' ברא את העולם, אלא שה' הוא כ"כ גדול ואינו מתעניין ב"פרטים הקטנים" אם מישהו כן עשה מצווה או לא.

לכן כתוב "לא תשא את" - אל תרומם את גדולתו כדי לעשות "שווא", דהיינו לעשות עברות.

ומסביר החיד"א (ע"פ ספר "קב הישר") מעשה באיש עשיר אחד, שהיה לו סך עצום ורב של כסף והיה למדן מופלג וחסיד במעשיו ולעת זקנותו עלה בדעתו לעלות לא".

בדרכו הגיע לעיר אחת, קהילה קדושה מערי הישמעאלים, וראה אדם אחד ושמו ר' אלכסנדר,

שהיה רוב היום בביהכ"נ עוסק בתפילתו ולומד עם טלית ותפילין וסבר בדעתו, העשיר, שר' אלכסנדר הוא איש כשר ונאמן.

המתין העשיר עד שסיים תפילתו ואמר לו: "בבקשה ממך, אני נוסע היום לארץ נוכרייה והארץ היא משובשת בגייסות של חיילים ומתיירא אני לנסוע עם הממון שלי, ולכן קח מאיתי את אוצרי עד אשר אחזור". ענה ר' אלכסנדר: "בסדר, תן לי את ממוןך..."

בחזרתו, ביקש העשיר את פקדונו ואמר לו ר' אלכסנדר: "לא הכרתך מעולם..". והעשיר התחנן בפניו אך האיש בשלו.

הלך העשיר ממנו בפחי נפש לבית הכנסת ונשא תפילה לבורא עולם: "רבוננו של עולם, אתה אדון הכל, עליך יש לי תרעומת כי סבור הייתי שהאיש, ר' אלכסנדר, הוא צדיק גמור כאשר ראיתי אותו מעוטף בטלית ובתפילין כל היום ועכשיו רואה אני שהוא עושה זאת מתוך רמאות ואין לבו שלם עמך, לכן מוסר אני דיני לשמים, תנקום את נקמתי ממנו כדי שידעו הכל ידך הגדולה והגבורה. ובכה בלב נשבר וומר...

נגלה אליו אליהו הנביא ואמר לו: "אל תירא, לך אצל אשתו ואמור לה סימן שאכל זה הפסח הוא ואשתו חמץ וגם אכל ביום הכיפורים בהשכמה קודם לכתו לביהכנ"ס". וכשהלך ר' אלכסנדר לחוץ לשוק באיזה משא ומתן, הלך האיש העשיר לאשתו ואמר לה את הסימנים וסברה אשתו שבעלה ציווה כן והחזירה לעשיר את פקדונו...

ולכן נא' "לא תשא את שם ה' אלוהך",
שאל תאמר כל היום "ברוך ה'", "בעזרת ה'", וכל זה ל"שווא"...
כי יאמינו בך ותוכל לגנוב.
~ הרב שלמה לווינשטיין שליט"א ~

עלון מס' 63
כ"ב שבט תש"ע
יתרו

"ויזון שם ישראל"
(שמות, י"ט, ב')
אלמרו רבותינו ז"ל
על פסוק (אזוב כג יג)
"והוא בלאחד"
"אחד"
לא נאלמ, אלא
"בלאחד",
שאין השכינה
שורה בישראל
אלא כשהם
באחדות.

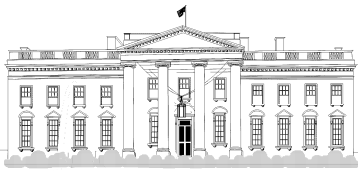
היום השביעי
שבת לה'
ד"ת
שלוה

"אל תהיה גנב,
אפילו
אם אינך גונב"

~ הר"ר מקוצק ~

מי שהוא
איש אמת,
אזי הוא מכיר
באחר, אם אחר
דובר שקר
אם לאו...

“לא-יהיה לך אלהים אחרים, על-פני”

חז"ל אומרים
“כל הכועס כאילו
עובד עבודה זרה,
זרה בראשית) מדוע ?

נניח שאדם מכובד,
חבר במשלחת דיפלומטית מטעם המדינה, שוהה
בבית הלבן בחדרו של נשיא ארה"ב,
והנה להפתעתנו, בנו הקטן עשה מעשה
שטות.

אם כעת ליד הנשיא, כשמדברים
על ענייני בטחון כלל עולמיים, יצעק על
בנו: “תפסיק לעשות שטויות!”, יפטרורו
מיד מהמשלחת וישלחו אותו אחר
כבוד הביתה... עליו להסתפק בלחישה קטנה לכיוון הילד,
בלי שאף אחד ירגיש את ה... “תחכה לי בחוץ...”

אם אדם מאמין שמלא כל הארץ כבודו, שהשכינה
נמצאת בכל רגע ובכל מקום, ואי אפשר לברוח מה!
כשהוא כועס ומתרגז - זוהי כפירה! מכמה סיבות:

א. אם הוא מאמין שהכל משמים, מדוע הוא כועס על
אותו אדם? הרי אם ה' לא היה רוצה בכך - זה לא היה
קורה לו!

ב. אם הוא מאמין שהקב"ה מלך והוא נמצא בכל מקום,
כיצד הוא כועס בנוכחותו? עליו להמתין שהקב"ה ילך ורק
אז יכעס. אלא מה? הוא אף פעם לא הולך... אז אף פעם
אל תכעס...

זהו “לא יהיה לך אלהים אחרים על פני” - על ידי, לפני
הקב"ה אל תעבוד עבודה זרה. אז מתי כן? אף פעם!

~ הרב ניסים יגן ~

דיני קריאת שמע

וברכותיה (המשך)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים עליט"א,
ראש כולל “פורת יוסף”

דרשו חכמים (תנחומא קדושים ו):

**לא תהיה קריאת שמע קלה בעיניך, שיש בה רמ"ח
תיבות** (248 מילים), כנגד מניין האברים שבאדם, אמר
הקב"ה אם שמרתם שלי לקרותה כתיקונה (דהיינו קריאת
שמע), אף אני אשמור את שלכם (דהיינו אבריו של האדם).

אומנם כשמונים את מספר התיבות שיש בקריאת
שמע, והיינו בפרשה ראשונה - 54 תיבות, בפרשה
שנייה - 122 תיבות, בפרשה שלישית - 69 תיבות,
סה"כ מניין 245 תיבות. נמצא שחסרות 3 תיבות כדי
להשלים למניין אבריו של האדם שהם 248.

בכדי להשלים את מניין התיבות קיימות שתי שיטות:

א. שליח הציבור כופל בסוף קריאת שמע 3 תיבות “ה'
א-להיכם אמת”, והיחיד שומע תיבות אלו מפי שליח
הציבור ויוצא ידי חובה. וכן נוהגים הספרדים (ע"פ האר"י ז"ל)

ב. להוסיף לפני קריאת שמע 3 תיבות “א-ל מלך
נאמן”. וכך נוהגים האשכנזים כשקורא קריאת שמע
ביחיד, אבל בציבור גם הם נוהגים לשמוע 3 תיבות
“ה' א-להיכם אמת” שכופל שליח הציבור, ויוצאים
בזה ידי חובתם.

וכשמסיים כל אחד מהציבור קריאת שמע, אחר
שיאמר “אני ה' א-להיכם” יסמך תיבת “אמת” (השייכת
לברכה שאחר קריאת שמע) כדי שלא להפסיק בין “ה' א-להיכם”
ל-“אמת”, וימתין עד שיסיים שליח הציבור ויכפול
תיבות “ה' א-להיכם אמת”, ואז ימשיך כל אחד
מהציבור עימו “ויציב ונכון...” (שהרי כבר אמר תיבת “אמת”).

עד כמה צריך שלא לגרום צער לאדם אחר בשבת...

מעשה היה עם ר' מאיר, שהיה יושב ודורש בבית המדרש בשבת כמנחה, ומתו שני בניו.

מה עשתה ברוריה אשתו כשראתה ששני בניו מתים, הניחה שניהם על
המטה ופרשה סדין עליהם.

במוצאי שבת בא ר' מאיר מבית המדרש לביתו, אמר לה: “היכן שני בניו?”,
אמרה: “לבית המדרש הלכו”, אמר לה: “חיפשתי בבית המדרש ולא ראיתי
אותם.”

נתנה לו כוס של הבדלה והבדיל, חזר ואמר: “היכן שני בניו?”, אמרה לו:

“הלכו למקום אחר ועכשיו הם באים”. הקריבה לפניו המאכל ואכל ובירך, לאחר שבירך אמרה לו:
“רבי, שאלה אחת יש לי לשאול אותך”, אמר לה: “מהי שאלתך?”, אמרה לו: “רבי, קודם בא אדם
אחד והפקיד אצלי פקדון, ועכשיו הוא בא ומבקש אותו בחזרה, נחזיר לו או לא?”, אמר לה:
“בוודאי, שכל מי שיש פקדון אצלו הוא צריך להחזירו לבעליו.”

מה עשתה? תפשתו בידה, והעלתה אותו לאותו חדר, ששם שניהם שכבו והקריבה אותו למטה,
ונטלה סדין מעליהם, וראה שניהם מתים ומונחים על המטה, התחיל בוכה ואומר: “בני, בני, רבי,
רבי, בני בדרך ארץ, ורבי שהיו מאירין פני בתורתך.”

באותה שעה אמרה לו לר' מאיר: “רבי, לא כך אמרת לי שצריך להחזיר הפקדון לבעלים.”
אמר: “ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך.”

~ ע"פ מדרש משלי ~